

have vi ingen anden Garanti at byde den danske Stats Navn mod, at det kan bedækkes med en vis Art af Vanry, fordi Koncessioner, som i og for sig ikke have noget med Statens Liv at gøre, svinge børs-mæssigt i det uforholdsmæssige.

Ved Fremstillingen af dette har jeg med Villie ikke medtaget den økonomiske Side af Sagen, denne er for mig ved dette Punkt ikke det væsentlige. Men kommer jeg saa over til det økonomiske Spørgsmaal, have vi fra vor Side dér en principiel Synsmaade. Vi have den principielle Opfattelse, at Statsmagten ikke kan bortgive Samfundets Værdier til en lille Kreds af Mænd. Der bliver sagt: Det have vi altid gjort, og dertil svarer jeg: Det er ogsaa en Fejl, men vi have ingen Sinde staaet overfor et Foretagende af det Omfang som her. Der bliver sagt: I erkende jo selv, at det først og fremmest gælder om ikke at lægge dette Foretagende nogen Hindringer i Vejen. Jeg svarer: Ja, det erkender jeg, og derfor er Mindretallets Forslag netop, som det er, thi der staaar kun, at saa-lange Konsortiet driver det, skal der beregnes Udbytte for Staten. 8 pCt. af den i Foretagendet bundne Kapital, samt hvad der i tidligere Driftsaar maatte have manglet i, at Kapitalen er forrentet med 6 pCt., skal Konsortiet have forlods, saa deltager Kolonialkassen i Resten. Vi ere alle her i Salen overtydede om, at det for Konsortiets Medlemmer ikke er den økonomiske Gevinst, der staaar i Forgrunden i denne Sag, men vi have netop villet sige: I have Krav paa et efter eders Storsyn passende, særdeles rundeligt Udbytte, inden vi skulle gaa med i det, men naar vi ere komne saa langt, staa vi ogsaa paa det Princip, at vi ved Koncessionen afgive en Del af Samfundsværdierne, som vi ikke have Lov til at afgive gratis. Ud fra dette samme Synspunkt maa Tilføjjelsen ses, at naar Konsortiet afstaaar Koncessionerne til andre, skulle disse andre intet betale, men Konsortiet skal af det, det faaar for Koncessionerne, som det igen har faaet af Statsmagten, afgive en Andel af sin Part, dette kan ingen Sinde blive til Skade for den senere kommercielle eller økonomiske Udbytning af Sagen. Det er just derfor, at det er sat ind, at Konsortiet kan fri sine Efterfølgere for i Fremtiden at skulle afgive nogen Del af Udbyttet ved

selv af det Udbytte, det faaar, at give en Andel til Kolonialkassen. Det er gjort med stor Eftertanke, det vil jeg dog gøre ærede Medlemmer opmærksom paa, netop ud fra den Opfattelse, at der ikke maa lægges det kommercielle nogen Hindring i Vejen, og ud fra den Synsmaade, om hvis Rigtighed vi ere overtydede, at Konsortiet selvfølgelig som gode Forretningsmænd har Forretningshensyn at tage, men at det ikke er de fremherskende Hensyn.

Jeg skal her tillade mig at bemærke, at der i 1906 gaves Fornylse og Forhøjelse for et Lotteri med Hensyn til Vestindien, og at dette Lotteri kort efter kom i tyske Hænder. Det var med den største Modvillie, at den danske Rigsdag, i alt Fald det danske Folketing, sidste Gang udvidede Lotteriet og forlængede Oktrojen. Jeg vilde betragte det som heldigt, dersom det skulde vise sig, at nogle eller maaske alle Foretagender paa St. Croix gav et saadant Udbytte ud over 8 pCt., at der kunde blive noget til en Fond, saa vi kunde blive af med dette — jeg havde nær brugt et meget stærkt Adjektiv — Lotteri.

Jeg gaar saa over til, hvad der skal foregaa ved Udløsningen, og der indrømmer Mindretallet, at det, der skal lægges til Grund for Værdiansættelsen, efter det nye Koncessionsudkast er mere rationelt, end hvad der tidligere stod. Vi indrømme, at Ændringsforslaget med Hensyn til Reservefonden har mindre Betydning, end det vilde have haft, hvis det havde staaet i Forbindelse med den tidligere Formulering. Men uden Betydning er Ændringen dog ikke, og den falder nøje i Traad med den øvrige Del af vort Ændringsforslagssystem. Der er blevet sagt til os, at naar der skal udløses efter, hvad det vil koste at skabe Anlægene fra nyt med et passende Afdrag for Slid og Ælde, have vi aldeles ingen Interesse i, at der henlægges nogen egentlig Reservefond, thi Reservefondens Formaal er netop at udbedre Slid. Dertil siger jeg, at det er en Misforstaaelse. Denne Misforstaaelse klares bedst ved den Betragtning, at dersom vi skulle udløse det ved, at Aktierne indløses med en Kurs mellem 100 og 125, faa Aktionærene ikke andet end Betaling for deres Aktier, der er ingen, der tænker paa, at de desuden skulle tage Reservefonden under Armen og gaa med den. Dersom denne Ud-